

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 270/2017
11.04.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због два продужена кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Светлане Васић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 209/14 од 25.01.2016. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 569/16 од 01.11.2016. године, у седници већа одржаној 11.04.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 209/14 од 25.01.2016. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 569/16 од 01.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 209/14 од 25.01.2016. године, исправљеном решењем тог суда К 209/14 од 17.02.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због два продужена кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. у вези члана 61. КЗ за која му је суд утврдио казну затвора у трајању од по два месеца те му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од три месеца које се неће извршити уколико окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени на основу члана 261. и члана 264. ЗКП обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде, а на основу члана 258. ЗКП, законска заступница малолетне деце општењених ББ и ВВ, мајка ДД је упућена на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 569/16 од 01.11.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу К 209/14 од 25.01.2016. године која је исправљена решењем Основног суда у Крагујевцу К 209/14 од 17.02.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 3. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Светлана Васић поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. те у вези са чланом 486. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. Одбрана наводи да је суд погрешно утврдио чињенице да окривљени није давао издржавање за лица која је дужан да издржава, две малолетне кћери, на начин описан одлуком суда. Окривљени је давао издржавање и о томе је пружио писане доказе који су потврђени свим изведеним доказима, а посебно вештачењем од стране вештака економскофинансијске струке. Одбрана у захтеву наводи да је окривљени уредно давао издржавање не само на начин дефинисан судском одлуком већ је издржавање давао у далеко већем износу од утврђеног, а све у договору са законском заступницом малолетне деце. Окривљени је због погоршања здравственог стања и препоручене операције, унапред, послао далеко већи износ новца, јер је знао да неће бити способан за рад и да неће остваривати приходе због чега је заиста и био на евиденцији државних служби у Француској и примао помоћ као лице неспособно за рад.

Међутим, Врховни касациони суд налази, да без обзира на то што се поднетим захтевом нумерички указује на повреду закона, одредбу члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, која представља законски разлог за подношење овог ванредног

правног лека, изнетим образложењем се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те је захтев одбачен као недозвољен.

Такође, поднетим захтевом се указује да је првостепени суд повредио право окривљеног на одбрану јер истом није доставио судску пресуду, што не представља законом дозвољени разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, те је о захтеву одлучено као у изреци одлуке.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић